

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 39C/40/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118204231
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivana Hauerlandová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2020:2118204231.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Ivanou Hauerlandovou, PhD. v právnej veci žalobkyne: J. W., Q.. XX.XX.XXXX, U. W., proti žalovanej: Z. U., Q.. XX.XX.XXXX, U. H. X, W., o zaplatenie 12 628,95 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žaloba sa z a m i e t a.

II. Žalovanej sa nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 16.05.2018 domáhala zaplatenia sumy 12 628,95 eur. Žalobu odôvodnila tým, že dňa 27.09.2013 žalovaná žalobkyňu prinútila, aby v Poštovej banke na meno žalobkyne vybrala úver a že jej to bude žalovaná splácať. Na úver jej žalovaná nič nezaplatila. Na začiatku to splácala žalobkyňa, potom si myslela, že to spláca žalovaná, keď ju veriteľ zažaloval, zistila, že žalovaná nezaplatila nič.

2. Žalovaná sa vyjadrila podaním doručeným súdu dňa 19.11.2018 tak, že žalobkyňu do ničoho takéhoto nenútila a v tom čase ani nevedela, že si nejakú pôžičku brala. To že si brala pôžičku sa dozvedela až neskôr, keď jej bolo dosť divné, že majú peniaze aj keď boli viac nezamestnaní ako zamestnaní. Sami si financovali svoju vlastnú svadbu, pritom dali nejaké peniaze aj jej na oblečenie, kupovali si autá a často menili podnájom v ktorých bývali.

3. Žalobkyňa v replike doručenej súdu dňa 08.01.2019 a dňa 08.03.2019 poprela tvrdenia žalovanej, každý deň jej volali z banky, koľko má uhradiť, dala im kontakt na matku, ktorá prevzala peniaze, ale splácať nevedela. Všetko sa to začalo so Slovenskou sporiteľnou a tak ju matka prehovorila na Poštovú banku, aby s ňou išla prefinancovať, že bude mať menšie úroky, aby tam nemusela byť ručiteľ, v Slovenskej sporiteľni bola ručiteľka, čo môže potvrdiť pracovníčka SLSP p. T., ktorá sa pýtala žalovanej, či to bude žalobkyňi splácať, povedala že áno, vtedy žalobkyňi hovorila, že nemala by podpisovať na svoje meno, keď žalovaná vyberá peniaze. Nevlastný otec P. G. v ten deň vedel, že idú do banky, hovoril, aby matka vybrala 500,- eur, netušil že až 13 000,- eur vybrala.

4. Žalovaná v duplike doručenej súdu dňa 08.04.2019 uviedla, že je to výmysel, nikoho do ničoho nenútila, peniaze v sume 12 628,98 eur nevybrala, ich vzťahy sa nenarušili kvôli pôžičke, ale z dôvodu správania manžela žalobkyne, ktorý žalobkyňu viackrát napadol, žalovanej sa vyhrážal. Na žalobu ju naviedol manžel. Ak by vlastnila taký vysoký obnos peňazí, nebývala by na ubytovni, ani by si nemusela v novembri 2013 vziať úver vo výške 2 000,- eur.

5. Súd vykonal dokazovanie výsluchom svedkov a oboznámením sa s listinami, teda vychádzal z nasledovných dôkazov označených a predložených stranami: potvrdenia Poštovej banky č. 1. 2, č. 1. 4, uznesenie Okresného súdu Trebišov zo dňa 11.04.2018, potvrdenie Okresnej prokuratúry Trnava zo dňa 24.09.2018, rozsudok Okresného súdu Trebišov č. k. 12Csp/386/2017-78 zo dňa 15.05.2018, zmluva o úvere zo dňa 30.09.2013, zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXX z novembra 2013, potvrdenie OR PZ Trnava zo dňa 31.05.2019, zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.06.2013, fotokópia občianskeho preukazu, vyjadrenie SLSP zo dňa 30.01.2020, kúpna zmluva č. 1. 91, zmluva o úvere na bývanie č. 1. 93, kúpna zmluva č. 1. 94.

6. Súd nevykonal dôkaz zmluvou o úvere v Slovenskej sporiteľni, a.s. keď listom zo dňa 30.01.2020 na žiadosť o zaslanie dokumentácie k zmluve o pôžičke žalobkyne, s oznámením či zmluvy boli zabezpečené ručením žalovanej, Slovenská sporiteľňa, a. s. oznámila, že banka je povinná v zmysle § 42 ods.1 zákona o bankách archivovať informácie o uskutočnených bankových obchodoch počas 5 ročnej archivačnej doby, ktorá začína plynúť od ukončenia bankového obchodu. SLSP, a.s. za posledných 5 rokov nevedla žiadnu pôžičku, úver na meno J. W., Q.. XX.XX.XXXX. Súd konštatuje, že túto zmluvu mala možnosť predložiť samotná žalobkyňa, keďže bola jej stranou.

7. Súd mal na základe vykonaného dokazovania preukázať tieto skutočnosti: V konaní nebolo sporné, že žalobkyňa dňa 30.09.2013 uzavrela s Poštovou bankou, a.s. Zmluvu o úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalobkyňi vo výške 13 000,- eur. Zo zmluvy vyplýva, úver bol čerpaný na osobný účet č. XXXXXXXX/XXXX, žalobkyňa požiadala o splatenie zostatku úveru PABK vo výške 680,- eur z roku 2013 a zostatku úveru SLSP vo výške 9 300,- eur z roku 2012. Spornou bola skutočnosť, či peňažné prostriedky vo výške 12 628,95 eur žalobkyňa odovzdala žalovanej a či je povinná ich žalobkyňi z tohto titulu vrátiť.

8. Z potvrdení Poštovej banky č. 1. 2, č. 1. 4 a vyjadrenia žalobkyne vyplýva, že žalobkyňa od 10/2013 do 06/2015 splácala úver v Poštovej banke do času, kým neprišla o prácu. Žalobkyňa bola uznesením Okresného súdu Trebišov zo dňa 11.04.2018 vyzvaná, aby sa vyjadrila k žalobe Poštovej banky, a.s. o zaplatenie 12 628,95 eur. Ako vyplýva z potvrdenia Okresnej prokuratúry Trnava zo dňa 24.09.2018 žalobkyňa podala na žalovanú trestné oznámenie vo veci trestného činu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. Z rozsudku Okresného súdu Trebišov č. k. 12Csp/386/2017-78 zo dňa 15.05.2018 vyplýva, že žalobkyňa je povinná uhradiť Poštovej banke sumu 11.515,74 eur s 5,05 % ročným úrokom z omeškania od 16.05.2015 až do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXX č.l. 51 vyplýva, že žalovaná dňa 25.11.2013 čerpala úver vo výške 2 000,- eur z VÚB, a.s. Zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.06.2013 vyplýva, že žalobkyňa čerpala úver vo výške 700,- eur od Poštovej banky, a.s. Z kúpnej zmluvy č.1. 91 vyplýva, že manžel žalovanej kúpu bytu financoval na základe zmluvy o úvere na bývanie č.1. 93 a v zmysle tvrdenia žalovanej z finančných prostriedkov z kúpnej zmluvy č.1. 94.

9. Žalobkyňa na pojednávaní tvrdila, že spolu so žalovanou v banke a podpisovali úvery v SLSP v roku 2013. Výška úveru bola celkom v sume 8.600 eur, táto suma išla matke. Išlo o malé úvery ktorých suma spolu bola 8.600 eur. Pôžičky jej poslali na účet, z ktorého následne vybrala peniaze. Matke úver nechceli dať pretože nemala trvalý pobyt, tak si ho brala ona. Prvá pôžička bola v sume 2.000 eur ktorá bola braná v 09/2013, celá suma išla matke. Sumu dostala v obálke od SLSP, matka tvrdila, že je to úver na rekonštrukciu domu. Súhlasila s tvrdením matky, že išlo o rekonštrukciu domu. Druhá pôžička bola v sume 2.000 eur, v nomináloch 100, 200 eur. Ktoré tak isto dala matke. Matka jej tvrdila, že z nich vyplatí prvý úver, ale nevyplatila, minula ich na oblečenie. Tretia pôžička bola v sume 2.000 eur, tiež ich dala matke. Matka ich odložila. Štvrtá pôžička bola v sume 2.600 eur, ktoré dala matke. Peniaze dostala v obálke, ktoré dala matke, nevedela presne určiť na čo ich matka minula. Všetky pôžičky uzavrela tá istá pracovníčka SLSP i keď ich upozornila, že takéto uzatváranie nie je štandardné ale, že spraví výnimku. Matka jej vravela, že ak nebude môcť splácať pôžičky tak jej pomôže so splatením. Vydala sa a matka jej povedala, že keď sa vydala, tak nech jej s platením pôžičiek pomôže on. Svedka ktorého navrhla je bývalý manžel matky, manželom bol v čase uzatvárania pôžičiek, ale nebol svedkom brania pôžičiek, nemal o nich vedomosť, matka peniaze pred ním schovala. Snažila sa úvery splácať vždy z výplaty, neskôr sa dostala do fin. problémov a kontaktovala matku, nech jej so splatením pomôže, pretože jej začali chodiť z banky upomienky. Matka tvrdila, že jej nemá z čoho pomôcť nemá peniaze. Úver v Poštovej banke brala na refinancovanie úverov, matka s tým súhlasila. Tento úver platila v splátkach po 230 eur. Úver prestala platiť, lebo prišla o prácu. Následne jej Poštová banka zablokovala účet a začali

jej chodiť upomienky a upozornenia, že to má zaplatiť naraz v sume 12 000 eur, vtedy podala trestné oznámenie na matku. Manžel jej poradil, aby podala trestné oznámenie. Nemá exekúcie v súčasnosti. S Poštovou bankou mala súdne konanie v Trebišove, podala odvolanie, nepamätá si ako to dopadlo. Matka jej ani po predložení rozhodnutia z OS Trebišov s platením pôžičiek nepomohla. Teraz už nemá ani sms ani emaily ohľadom komunikácie s matkou o pôžičkách. Matka bola vedená ako ručiteľka k pôžičke, takú veľkú sumu by jej nemohli dať bez ručiteľa. Nevedela, o aký úver ide v prípade úveru PABX 2013, zostatok 680,- eur. O úvere SLSP 2012, zostatok 9.300,- eur uviedla, že úver bol 8.600,- eur. Bol to úver po 2.000,- eur. Bolo to na jej meno, všetky peniaze mala jej matka. Nemala vedomosť o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.06.2013 vo výške 700,- eur. Zmluvu si nepamätala.

10. Žalovaná na pojednávaní uviedla, že s tvrdeniami dcéry nesúhlasí. Vyjadrila sa písomne, bola aj na polícii. O výške úverov vôbec nemá vedomosť, vedela, že si niečo brala, ale takáto suma ju prekvapila. Vedela, že si brala asi 2.000 eur, aj jej dala nejaké peniaze, ale dobrovoľne, k ničomu ju nenútila. Dala jej niečo na stravu a oblečenie v tom čase manžel nepracoval, padlo jej to vhod, bolo to asi 300 eur. O vrátení sa nebavili, bývala s nimi, považovala to za príspevok na bývanie. Dcéra u nej bývala do roku 2013 do času kedy sa vydala, vydala sa v roku 2014. A potom sa odsťahovala z domácnosti. Začala bývať s manželom od 01/2014. O tých pôžičkách nevie, musela ich brať s manželom a minúť ich s ním na autá, svadbu. Byt kupoval manžel z hypotéky a z dedičstva. Predal 1-izbový byt, ten pochádzal z dedičstva. O sumách 2.000, 2.000, 2.000, 2.600 eur uviedla, že tieto peniaze jej dcéra nedala. Myslí si, že to chce na ňu hodiť, pretože nemá peniaze. V roku 2013 pracovala v práci. Jej príjem bol 400 eur. Jej vtedajší manžel P. G. vtedy nepracoval. O týchto pôžičkách nemôže vedieť nič, jedine že by si niečo vymyslel. Keď mu prišlo predvolanie, tak sa čudoval, nevedel o čo ide. O prefinancovaní 8.600 eur na 12.000 eur nevie nič. Dozvedela sa to od súdu, dcéra jej to nespomínala. Pokiaľ ide o listiny č. I. 91-96 jej manžel, ešte pred uzavretím manželstva predal byt v J., z ktorého mal 18.000,- eur na účte a 8.000,- v hotovosti, za túto sumu kúpil byt v W., sumu 10.020,- eur vložil na účet predávajúcich. Teda jej manžel si nekúpil byt za 9.000,- alebo 13.000,- eur, ktoré žalobkyňa tvrdí, že jej dala. Keby mala toľko peňazí, ako tvrdí žalobkyňa, nebrala by si úver 2.000,- eur v roku 2014 vo VÚB, č. I. 51. Tento úver ešte spláca.

11. Svedok P. G., uviedol, že žalobkyňa je jeho nevlastná dcéra. Žalovaná je jeho bývalá manželka. O tomto konaní vie z predvolania. Vzťah k žalobkyni je neutrálny, vychádzajú spolu. So žalovanou komunikuje, len zdvorilostne pozdravom. O tomto konaní komunikoval s oboma stranami. Na pojednávaní je kvôli pôžičke, ktorá bola buď 8.000 alebo 12.000 eur. Pôžičku nevedel presne kto si bral, či žalovaná alebo žalobkyňa. Pri jej podpise nebol. Iba vedel, že žalobkyňa so žalovanou išli do mesta. Nevedel, že išli do banky. Vedel, že bola nejaká pôžička na 500 eur, mala si ju brať žalovaná. To zistil neskôr, lebo mu to nikto nehovoril. O ďalších peniazoch resp. úveroch nevedel. O úveroch sa dozvedel až keď bolo neskoro a boli zosplatnené. Nevedel o tom, že idú po 500 eur do banky. Nevedel, čo je motívom žalobkyne na podanej žalobe. Či manžel dcére niečo povedal nevedel, bol svedkom, že žalobkyňa jej manžel napadol fyzicky v 12/2014. Nemal vedomosť či si žalovaná brala úver na meno dcéry, nebol pri podpise. Asi rok po podpise úveru mu povedali, že si žalobkyňa brala úver a nemal vedomosť či žalobkyňa dala peniaze z pôžičiek žalovanej. O spôsobe splácania nevedel. Svedok si nebral na svoje meno pôžičku v prospech žalovanej, bola to jeho pôžička, ktorú splácal on. Z peňazí platil potreby do domácnosti. Bola to jeho manželka, nemali o tom žiadnu dohodu.

12. Svedkyňa J. T. uviedla, že musí zachovávať bankové tajomstvo, pani žalobkyňa ani žalovanú si nepamätala. Nevedela by sa k tomu vyjadriť. Aj keby ju banka zbavila mlčanlivosti, k sporu klientov by sa nevedela vyjadriť. Klientov je veľa, nevedela ani z ktorého roku by to malo byť. Už 7 rokov robí na inej pozícii, je riaditeľka pobočky.

13. Podľa § 488 Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone. Podľa § 491 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom výslovne upravených; môžu však vznikáť aj z iných zmlúv v zákone neupravených (§ 51) a zo zmiešaných zmlúv obsahujúcich prvky rôznych zmlúv. Na záväzky vznikajúce zo zmlúv v zákone neupravených treba použiť ustanovenia zákona, ktoré upravujú záväzky im najbližšie, pokiaľ samotná zmluva neurčuje inak. Na záväzky zo zmiešanej zmluvy treba primerane použiť ustanovenia zákona upravujúce záväzky, ktoré sa zmluvou zakladajú, pokiaľ samotná zmluva neurčuje inak.

Podľa § 492 Občianskeho zákonníka ustanovenia o záväzkoch, ktoré vznikajú zo zmlúv, sa použijú primerane aj na záväzky vznikajúce na základe iných skutočností upravených v zákone, ak niet osobitnej úpravy.

Podľa § 494 Občianskeho zákonníka z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, konať, niečoho sa zdržať alebo niečo trpieť a veriteľ je oprávnený to od neho požadovať.

Podľa § 495 Občianskeho zákonníka platnosti záväzku nebráni, ak nie je vyjadrený dôvod, na základe ktorého je dlžník povinný plniť. Veriteľ je však povinný preukázať dôvod záväzku, s výnimkou cenných papierov hromadne vydaných alebo iných cenných papierov, pre ktoré je zákonom ustanovené, že veriteľ túto povinnosť nemá.

Podľa ustanovenia § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 546 Občianskeho zákonníka dohodou účastníkov možno zabezpečiť pohľadávku ručením. Ručenie vzniká písomným vyhlásením, ktorým ručiteľ berie na seba voči veriteľovi povinnosť, že pohľadávku uspokojí, ak ju neuspokojí dlžník.

Podľa § 548 ods. 1 Občianskeho zákonníka ručiteľ je povinný dlh splniť, ak ho nesplnil dlžník, hoci ho na to veriteľ písomne vyzval.

Podľa § 550 Občianskeho zákonníka ručiteľ, ktorý dlh splnil, je oprávnený požadovať od dlžníka náhradu za plnenie poskytnuté veriteľovi.

14. Súd dôkazy vyhodnotil jednotlivo a v ich vzájomnej súvislosti a vec právne posúdil tak, že dospel k záveru, že žaloba je nedôvodná.

15. Súd v prvom rade konštatuje, že žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno o existenciu záväzku medzi žalobkyňou a žalovanou, teda že žalobkyňa peňažné prostriedky odovzdala žalovanej, ktorá by bola povinná tieto vrátiť žalobkyňi z titulu zmluvy o pôžičke, prípadne z iného titulu. Pri neexistencii písomného dojednania medzi žalobkyňou a žalovanou bolo na žalobkyňi, aby uvedené preukázala, avšak z vykonaného dokazovania nebola táto skutočnosť preukázaná, keď odovzdanie finančných prostriedkov žalovaná poprela a tvrdenia žalobkyne ohľadom odovzdania finančných prostriedkov nepodporila ani výpoveď svedkov. Žalobkyňa nepreukázala ani, že sa voči žalovanej domáhala vrátenia poskytnutej finančnej čiastky, ktorej sa domáhala až podaním žaloby. Vzhľadom k tomu, že dôkazné bremeno leží na tej strane sporu, ktorá určité skutočnosti tvrdí a z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne následky, bolo na žalobkyňi, aby svoje tvrdenia preukázala. Žalobkyňa najskôr tvrdila, že sumu 12 628,95 eur žalovanej mala dať v hotovosti, neskôr tvrdila, že na prefinancovanie úveru v Slovenskej sporiteľni. V konaní vyšlo najavo, že Zmluva o úvere s Poštovou bankou, a.s. zo dňa 30.09.2013 bola skutočne uzavretá aj za účelom splatenia zostatku úveru SLSP vo výške 9 300,- eur z roku 2012, ktorý bol podľa nespornej skutočnosti vedený na meno žalobkyne. Žalobkyňa tvrdila, že úver SLSP bol zabezpečený ručením žalobkyne. Uvedenú skutočnosť sa v konaní nepodarilo preukázať, no súd okrajovo dodáva, že aj keby bol úver SLSP zabezpečený ručením žalovanej, primárnym dlžníkom aj z tohto úveru by bola práve žalobkyňa a pre prípad, že by veriteľovi za žalobkyňu plnila žalovaná, tejto by vzniklo oprávnenie požadovať od žalobkyne náhradu za plnenie poskytnuté veriteľovi, teda nebola by (spolu)dlžníkom žalovaná, ako sa žalobkyňa domnieva.

16. V konaní nebolo preukázané ani výpoveďami svedkov, že by žalobkyňa poskytla žalovanej žalovanú sumu. Súd má za to, že žalovaná okrem tvrdenia, že finančné prostriedky odovzdala žalovanej, nepredložila a neoznačila žiaden dôkaz, ktorý by tieto tvrdenia podporoval. Nakoľko súd neakceptoval procesný útok žalobkyne, ktorej sa nepodarilo preukázať odovzdanie sumy žalovanej ani titulom prípadnej pôžičky, ktorá netvrdila a ani nepreukazovala iný titul, na základe ktorého by mala žalovaná povinnosť žalovanú sumu žalobkyňi zaplatiť, súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

17. Teória procesného práva podmieňuje úspech strany v spore unesením dvoch bremien. Ide jednak o bremeno tvrdiť skutočnosti, ktoré môžu privodiť jeho úspech v spore a jednak bremeno tieto skutočnosti preukázať. Podľa čl. 8 základných princípov Civilného sporového poriadku, strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu. Uvedené ustanovenie stanovuje dôkaznú povinnosť strán sporu v sporovom konaní, t.j. povinnosť označiť dôkazy na svoje tvrdenia. Strana sporu, ktorá neoznačila dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných

dôkazov. Zákon určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť strany za výsledok konania, pokiaľ je určený výsledkom vykonaného dokazovania. Dôsledkom toho, že tvrdenie strany sporu nie je preukázané (v tom zmysle, že súd ho nepovažuje za pravdivé) na základe navrhnutých dôkazov, ani na základe dôkazov, ktoré súd vykonal bez návrhu, je pre stranu sporu nepriaznivé rozhodnutie. Medzi povinnosťou tvrdenia a dôkaznou povinnosťou je úzka vzájomná väzba. Ak ide o skutočnosť rozhodnú podľa hmotného práva, potom neunesenie bremena tvrdenia o tejto skutočnosti bude mať pre stranu sporu väčšinou za následok nepriaznivé rozhodnutie.

18. Súd o náhrade trov konania rozhodol v zmysle ustanovenia § 256 Civilného sporového poriadku a *contrario* i za použitia analógie podľa čl. 4 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Žalovanej vzniklo právo na náhradu trov konania, ktorej však súd nepriznal náhradu trov konania, nakoľko možnosť priznania náhrady vylučovalo to, že jej v tomto konaní preukázateľne žiadne účelne vynaložené výdavky ako trovy konania nevznikli (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 26. októbra 2016, sp. zn. 6 Cdo 544/2015).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava /§ 365 ods. 1 CSP/.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a to ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania /§ 127 ods. 1 a 2 CSP/ uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) /§ 363 CSP/.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci /§ 365 ods. 1 CSP/.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.) a ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia súdom.